

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Frälsarens tjänande och vårt

Äldste Massimo De Feo

Förste rådgivare i presidentskapet för området Europa

Äldste

Massimo De Feo

Under julen firar vi Frälsarens födelse. Vi tänker på honom, vi tillber honom, vi dyrkar honom och vi begrundar det han har gjort för oss. När påsken sedan kommer minns vi honom igen. Vi känner evig tacksamhet för försoningen och vi firar hans uppståndelse med glädje och vördnad.

Hur kan vi, när vi tänker på enstaka händelser i Frälsarens liv, fokusera djupare på det som hände mellan dessa två ytterst heliga händelser, hans födelse och hans död? Hur kan vi fira hans liv dag in och dag ut, inte bara de enstaka händelser som utgjorde början och slutet på hans heliga mission på jorden?

I sin predikan för nephiterna lärde han: *"Ni vet vad ni måste göra ... ty de gärningar som ni har sett mig göra skall även ni göra."*¹

Det enda sättet att verkligen fira Kristus på är att följa honom i tjänandet dag efter dag, inte bara under julen eller påsken.

När jag lär mig mer om Frälsarens verksamhet och försöker efterlikna honom märker jag att de tre viktigaste beståndsdelarna i hans tjänande är *hur han älskade, hur han tjänade och hur han uthärdade*.

Att älska andra är början på vårt tjänande precis som det var början på Frälsarens verksamhet. Han kom eftersom han älskade oss och älskade Fadern mer än han älskade sig själv. Vi visar därför vår kärlek till Frälsaren och firar hans verksamhet när vi tjänar alla Guds barn med kärlek, inte för att vi har fått i uppgift att vara

stödbroder eller stödsystrar, utan för att vi uppriktigt älskar andra så som han gjorde. Vi tjänar inte genom uppgift, utan genom kärlek.

Att tjäna i riket är en avgörande del i våra ansträngningar att etablera kyrkan, utföra evangeliets förrättningar och ge alla Guds barn möjlighet att komma tillbaka till honom. Frälsaren tjänade outtröttligt i det rike han organiserade, genom prästadömet myndighet, och visade på det sättet hur viktigt det är att tjäna i kyrkan. Att tjäna är hjärtat i vårt arbete i kyrkan precis som det var kärnan i Frälsarens verksamhet. Han inledde den genom dopförrättningen för att uppfylla förbundet genom rätt myndighet, och kallade sedan sina lärjungar att tjäna outtröttligt intill änden för att etablera Guds rike på jorden.

Att uthärda intill änden är den del av vårt tjänande som i slutändan visar vår sanna tro. Herren gav aldrig upp, han slutade aldrig, han drog sig aldrig undan och han vägrade aldrig att tjäna. Även Frälsaren hade förstås ögonblick då han kände sig ensam eller övergiven av alla omkring sig. Han frestades men höll ut. Han blev impopulär, han hånades och förolämpades, men han slutade aldrig fokusera på sin eviga mission och han bad aldrig att bli avlöst från sin heliga uppgift. Han gav Fadern det sanna tecknet på sin tro genom att hålla ut till änden. Endast då sa han: *"Det är fullbordat."*²

Hur visar vi vår tro när vi frestas, när vi är trötta eller när vi hånas? När världens inflytande skakar våra liv

eller när vi står inför stormande sjukdomar eller känslomässiga eller timliga svårigheter, håller då vår tro oss starka? Kommer vi att hålla ut såsom Frälsaren gjorde?

President Russell M. Nelson sa: *"Beslutsamhet att härda ut till änden betyder att vi inte ber om att få avlösas från en kallelse att tjäna. Det betyder att vi uthärdar i vår strävan att nå ett värdigt mål. Det betyder att vi aldrig, nej aldrig, ger upp hoppet om en närstående som har gått vilse. Och det betyder att vi alltid kommer att vårda våra eviga familjerelationer, trots svåra tider av sjukdom, handikapp eller död."*³

När vi försöker efterlikna Frälsarens tjänande finner vi kraft i livet. När vi älskar, tjänar och uthärdar som han för vi in Frälsarens egen kraft i våra liv.

När vi tjänar som han tjänade blir hans födelse, död och uppståndelse mer meningsfulla för oss. Vi inser då att julen och påsken inte är ett *endagsfrände*, utan ett *vardagsfirande* av Frälsarens liv.

Varje dag utgör en ny andlig födelse för oss, till och med en andlig uppståndelse, när vår "naturliga mänskliga" dör för att återfödas och leva igen i Kristus.

Må vi fira julen genom att följa honom i hans heliga verksamhet så att vi blir mer och mer som han, varje dag i livet, en dag i taget. ■

FOTNOTER

1. 3 Ne. 27:21
2. Joh. 19:30
3. Russell M. Nelson, "Gratitude for the Mission and Ministry of Jesus Christ", andakt vid Brigham Young University, 18 aug. 1998

Jerkers jultips

Jerker Svensson i Örebro församling minns hur han inför en julmånad antog en uppmaning att "lysa upp världen". Han bestämde sig för att ta vara på alla tillfällen att tjäna sina medmänniskor under december månad. Här följer hans anteckningar om hur han fångade tillfällen att hjälpa till under en vanlig julmånad. Kanske kan hans erfarenheter inspirera oss till ett mer fokuserat sätt att följa den Jesus vi firar i december. Lägg märke till hur en del av Jerkers tjänande redan låg inom hans "ansvarsområden", men att hans medvetna önskan att tjäna kunde helga även dessa handlingar.

- Vår familj fick möjlighet att städa mina föräldrars hus inför jul.
- Jag hämtade en medlem till ett möte som inte själv kunde ta sig till kyrkan.
- Jag städade efter församlingens julfest.
- Jag tog mig tid att prata med en person om vittnesbörd.
- Min fru Pia och jag är stödpar för Unga vuxna i Örebro, och jag fick möjlighet att leda dem i en hemaftonslektion.
- Jag hade ont om tid när jag hämtade vår dotter på stan en kväll. Väl där så fick vi tillfälle att skjutsa hem hennes kompis också.
- Jag såg hur en dam behövde hjälp med att stuva in grejor i sin bil. Jag hjälpte till förstås och pratade lite med hennes lille son.
- Någon i församlingen behövde få över sex stora paket med förmögenheter från Örebro till Stockholm (för vidarebefordran till Afrika). Jag åtog mig uppdraget och vi lyckades leverera paketen till en terminal på Södermalm när vi ändå skulle till templet.
- Vårt tjänande i templet för egna släktingar kunde också räknas till

Jerker Svensson

mina möjligheter att tjäna under december månad.

- Jag snickrade på dotterns rum.
- Jag gjorde mina hemlärobesök.
- Jag fick möjlighet att välsigna och ge sakramentet hemma hos en medlem som varit borta från kyrkan.

- Inspirerad av äldste Howard W. Hunter efterskänkte jag en faktura åt en kund som inte kunde betala.
- Jag ägnade tid åt att komma på lämpliga julklappar till mina närmaste.
- Heltidsmissionärerna kunde vara med på en underbar julafton i vårt hem där de också fick träffa en vän som inte var medlem i vår kyrka.

Min decembermånad tycktes bära med sig en speciell känsla av ljus, vänlighet och tjänande. Är det kanske så att något händer inom oss när vi sträcker ut vår hand? Jag tror i alla fall att det gör en skillnad när vi tjänar med ett medvetet syfte. ■

Interreligiöst seminarium i Stockholm

Fredagen den 14 juni deltog Ingrid Nilsson i ett seminarium anordnat av ENORB – European Network on Religion & Belief – på temat Creating Interfaith Community through Dialogue and Cooperation. Ingrid är chef för kyrkans informationstjänst i Sverige.

Seminariet leddes av Marie Mandakini Spennare, vice president för ENORB. Förutom från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga fanns representanter från Svenska buddhistiska samarbetsrådet, Stockholms stift inom Svenska kyrkan, Stockholms romersk-katolska stift, Hinduiska samfundet, Samarbetsorgan för etniska

organisationer i Sverige samt studieförbundet SENSUS.

Under seminariet diskuterades hur bra dialog förs, vad det kan leda till men också vad som kan vara hinder för framgång.

I Ingrids anförande tog hon upp att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har engagerat sig i interreligiösa dialoger sedan kyrkans första dagar och hon citerade 11:e trosartikeln: "Vi gör anspråk på förmånen att tillbe Gud den Allsmäktige i enlighet med vårt eget samvetes maningar och erkänner alla människors rätt till samma förmån, att tillbe hur, var eller vad de vill."

Ingrid Nilsson (tre från vänster) med representanter för andra livsåskådningar

Ingrid Nilsson förklarade också vår tro på att människans möjlighet att göra egna val, att ha handlingsfrihet, är ett av jordelivets viktigaste syften. Det finns mycket gott i varje religion och vi kan bli

bättre på att fokusera på det goda, att bygga broar i stället för murar, att leta efter det som kan förena. Grunden till detta är tron på att alla människor är barn till en kärleksfull himmelsk Fader, att vi

bokstavligen är syskon.

Ingrid sa vidare att vår kyrka vill sträva efter ett inkluderande förhållningssätt till olika religioner, att se på andras trosutövning och gudsdyrkan med respekt. ■

Hemvändande missionärer

Valeria Correa från Kristianstads församling har kommit hem från sin mission. Hon har tjänat i Perumissionen Lima Nord. Valeria är dotter till Claudia Correa Diaz och Francisco Vasquez Rojas.

Valeria
Correa

Louise Lövgren från Umeå gren har kommit hem från sin mission. Hon har tjänat i Australienmissionen Sydney. Louise är dotter till Thomas och Camilla Lövgren.

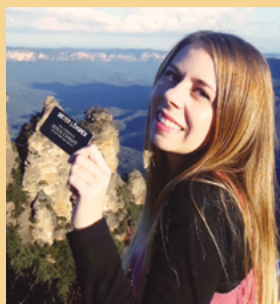

Louise
Lövgren

Vendela Nilsson från Lunds församling har kommit hem från sin mission. Hon har tjänat i Pennsylvaniamissionen Pittsburgh. Vendela är dotter till Michael och Terez Nilsson. ■

Vendela Nilsson (t.h.)

Vad hände med min tro?

Britt-Marie Rhodes

Kristianstads församling

Under uppväxten och genom livet hade jag lärt mig att om något ska bli gjort så kunde jag bara lita på mig själv. Jag föddes inom kyrkan. Jag bockade av det som förväntades av mig, men jag förstod inte allt jag deltog i. Tillit till Kristus och hur detta kunde påverka hela mitt liv var inte något jag fick lära mig. Jag

stälde skyhöga krav på mig själv. Min arbetsförmåga var det enda området där jag något så när mötte mina egna krav. Det var genom min förmåga att arbeta som jag kände ett egenvärde. I 40-årsåldern ökade min kroniska trötthet intensivt. Andra sjukdomar knackade på dörren. Jag ville arbeta, så jag tvingade mig själv att fortsätta jobba.

Men till slut så ville inte kroppen längre. Handläggaren på försäkringskassan och min läkare fick övertyga mig om att min kropp behövde läka och att det dessutom inte fanns något arbete i hela Sverige som jag kunde utföra i mitt nuvarande hälsokick. Nu stod jag där helt plötsligt utan ett arbete att gå till. Vilket värde hade jag i livet om jag inte kunde jobba? Min mentala hälsa påverkades kraftigt. Att komma till kyrkan hjälpte mig genom veckorna. En söndag hände något som tog resten av mina krafter,

speciellt min andliga styrka. Hela jag kollapsade. Jag ville så klart komma till kyrkan och jag försökte, men klarade det helt enkelt inte. Hälsan blev sämre ju mer jag försökte.

Efter cirka två år utan sakramentet och den andliga födan i kyrkan blev det uppenbart att avståndet mellan Gud och mig hade ökat markant. Jag saknade närheten till min Frälsare. Jag hörde inte längre den Helige Andens röst. Min livsvilja var borta. Jag kunde inte ens förstå mitt värde i min dotters liv.

En av dessa dagar när jag mådde som sämst fann jag en överraskning i brevlådan (se bild). Det lyfte mina tankar och jag tackade Gud omedelbart för hans kärlek. Herren berättade att han bett systemmissionärerna Drew Swasey och Aspen Larsen framföra denna hälsning från honom. De reste med tåg, buss och promenerade för att uppfylla hans uppmaning. En annan gång kom de med Marabouchoklad, med ett kärleksfullt leende och en gosig kram. De blev väldigt kära systrar för mig.

Det var dags att samla krafter och börja på nytt i min tro. Min dotter Kimber-Li hade visat sin tro på ett fantastiskt sätt under de år jag var sängliggande. Hon hade gjort sig redo och pendlat till och från kyrkan själv varje vecka utan ett ord från mig. Tågen gick inte så ofta på söndagar och hon fick vänta i 45 minuter i kyrkan innan mötena började. Vilken välsignelse att få se sin dotter i hennes unga ålder (15–17 år) med egen vilja och tro fortsätta att vara aktiv i

Britt-Marie Rhodes (t.h.) tillsammans med syster Swasey och syster Larson

seminariet, Unga kvinnor och söndagens möten även när hennes mor inte kunde. Hon är ett starkt exempel för mig genom sin tro och kärlek.

Den 6 januari 2019 började jag på nytt att bygga min tillit till Kristus.

Målet var 100% tillit till Kristus. Då visste jag att vägen skulle bli tydligare. Att leva efter hans evangelium skulle komma mer naturligt med mirakel som följd. Halva året har nu gått och jag har bara missat ett par söndagar. Min styrka ökar sakta men säkert.

Jag ber om kraft att bygga upp min tillit till Kristus igen. Det finns inget mer värdefullt än tilliten till Kristus. Det är vägen till sann glädje och kärlek. Jag tackar Gud för att han ser min önskan och för att han hjälper mig att hitta tillbaka. Jag lägger mitt liv i hans händer och jag försöker lita på allt han predikade och lovade, till 100%. Inte lätt, men definitivt värt det. ■

Avlidna

Hans Ingemar Karlsson lämnade denna värld för nya äventyr den 21 maj 2019, 84 år gammal. Han levde ett långt och gott liv tillsammans med sin älskade hustru Ingrid, sina döttrar Annette och Kristina samt barnbarn och barnbarnsbarn. Saknaden är stor men också tacksamheten över hans stora exempel vad gäller ödmjukhet, tjänande och kärlek. Hösten 1979 blev Ingemar, hans hustru och deras dotter Kristina medlemmar i Jesu Kristi Kyrka. Ingemar har verkat som beseglare i Stockholms tempel och rådgivare till tempelpresidenten Arne Hedberg. Han har också verkat som grensresident i både Gävle och Avesta gren och haft många andra uppgifter i både församling och distrikt. Ingemar var av naturen en stillsam, snäll och hjälpsam person, alltid mån om andras välbefinnande. Han var nöjd med livet och krävde så litet. Hans begravning blev en ljus och fin högtid med många besökare.

Kristina Aspelin

Elisabeth Sahlin har gått bort vid 85 års ålder efter en tids sjukdom. Elisabeth var gift med Ingemar Sahlin och det var genom honom som hon fick undervisning

om evangeliet. Elisabeth och Ingemar fick åtta barn; Göran, Thomas, Jan, Marina, Marshel, Stephen, André och Diana. Många minns Elisabeths varma leende från åren då hon var anställd på kontoret i Stockholms tempel. Den stora familjen och flera vänner samlades till begravningstjänst i Gubbängens kyrka den 17 juni 2019 då flera av barnen läste dikter som Elisabeth skrivit. Förutom maken Ingemar och barnen efterlämnade Elisabeth 24 barnbarn och 14 barnbarnsbarn.

Familjen ■

Ingemar Karlsson

MSA – en grupp att räkna med

I Stockholms södra stav har man under 2019 påbörjat ett arbete med att möta behoven hos unga medlemmar som fyllt trettio och som är ensamstående. En kommitté har skapats bestående av Oliver Castillo, Miriam Blanchette, Amanda Nilsson och Raj Singh. Ansvarig högrådsmedlem är Hadi Soroosh, en broder som till ganska nyligen själv tillhört gruppen. Förkortningen MSA står för Mid Single Adults och vänder sig i första hand till medlemmar mellan 25 och 45 som inte är gifta. I Stockholm träffas MSA regelbundet för olika aktiviteter. Ofta håller man till på institutcentret och ofta blir det dansundervisning eftersom Oliver Castillo är en rutinerad dansinstruktör.

Miriam Blanchette hade tidigare varit med om midsommarfiranden hos familjen Nilsson i Skåne under flera år. Miriam började bearbeta sin kollega i MSA-kommittén Amanda Nilsson och undrade om inte denna aktivitet kunde göras med fokus på MSA. Man bestämde sig för att satsa på idén och började bjuda in vänner vänner från Sverige och från andra länder. Det slutade med att 40 MSA från Sverige, Norge, Danmark och England samlades för en helg på den skånska landsbygden med midsommardans, femkamp, utflykt till sjön med traktor och vagn samt gemensamt kyrkbesök i Lunds församling.

Isak Malm från Jönköping sammanfattade sina intryck från evenemanget: ”Midsommar för MSA i Skåne var verkligen fantastiskt; ett oerhört välkommet tillskott i en annars ganska tom aktivitetskalender för oss över 30. Vi träffade gamla vänner och skapade nya. Vi blev välsignade med underbart väder och kände glädje, gemenskap och hopp tillsammans. Allt avslutades efter tre perfekta dagar, och under helgens gång kände jag tydligt hur Anden vittnade starkt om Guds kärlek till alla sina barn, oavsett livsöde.” ■

Amanda Nilsson, Isak Malm och Beata Näslund

SVUNG i Alingsås

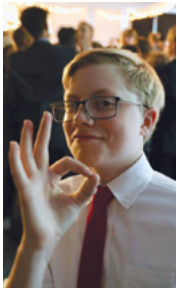
Årets SVUNG blev en härlig tillställning som arrangerades av Göteborgs stav med Joakim Dundee och Therese Murphy vid rodret.

Vi var många som fick hem glada och trötta tonåringar sprängfyllda av upplevelser och kärlek efter SVUNG. Vi ställer oss bakom den mamma och ungdomsledare från Stockholm som skickade följande eloge till alla som lagt ner så mycket slit och omtanke för att våra ungdomar skulle få några oförglömliga

dagar tillsammans. Tack Mary Malm för ditt inlägg upplagt på SVUNGs Facebookgrupp:

”Tusen tack till alla ledare som la ner så många timmar och energi och planering inför och under SVUNG. Har hört bara bra saker och att balen var en 11 på skalan 1-10 ... so nice job!!! Maten, aktiviteter, workshops, och de andra danserna var också hits! TUSEN TUSEN TACK!!!”

Följ med på ett fotoreportage från SVUNG 2019 i Alingsås! Fotografer: Anders Stenkrona, Linda Medina Karlsson, Peder Vinterflod, Therese Murphy och Marcus Karlsson. ■

Midsommar i Tyresta by 2019

Linda Norrbin

Handens församling

FOTO CAMILLA NORRIN

FOTO CAMILLA NORRIN

FOTO CAMILLA NORRIN

Systrarna Parton och Bottita hade många att prata med.

sommarmusik. Vad kan bli mer svenskt och härligt!

Firandet avslutas med dragkamp och olika lag tävlar mot varandra. Missionärerna brukar ställa upp med eget lag.

Jag råkade höra en konversation mellan några damer som satt och åt lunch utanför caféet: "Åh vad fina de är de där mormonpojkar!", "Ja visst är de! Såg du musikalen om dem?", "Ja, och efter det så är man ju bara så fascinerad av dem, så fina så!"

Jag hörde också ett par som stod och pratade och tyckte att det var en strålande fest och "så väl organiserat allting är", tyckte de.

Jag kan inte annat än hålla med dem. Tack alla ni som bidrog till denna underbara midsommarbröllo! Inte minst ni som bara kom och bidrog med en härlig gemenskap! ■

I drygt fyrtio år har Jesu Kristi Kyrka tillsammans med Tyresta nationalpark arrangerat midsommarfirande i Tyresta by, en nationalpark söder om Stockholm. I år kom cirka 6000 personer, kanske fler?

Alla vi svenskar längtar efter midsommar! Det är en högtid som ligger djupt rotad i oss och som vi älskar att fira. Att tillsammans med andra få fira in ljuset och sommaren med blomster och blad och i härligt umgänge med andra.

Som alltid fanns i år något för alla att njuta av: café med goda bakelser, sallader och annat tilltugg. Det fanns hästar, kossor och höns att titta på, ponnyridning, ansiktsmålning, fiskdamm, sockervadd och ballonger, och köerna ringlade långa av förväntansfulla barn.

Stående inslag är loppet för barn i åldrarna 4–11 år, där alla är vinnare och får ta emot medalj, samt Tyresta-loppet på 5 km för ungdomar och vuxna. Alltid lika spännande att se vilka som kommer in först, alla påhejade av släkt och vänner som applåderar och ropar.

Sedan har vi den högtidliga resningen av midsommarstången och dansen kring densamma. Allt under ackompanjemang av traditionell

Små och stora svenska mirakel

Håkan Palm

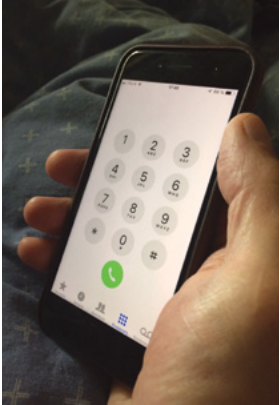
Det var en vanlig söndagsmorgon. Jag vaknade och slog upp mina ögon. Jag fick en maning att ringa en

vän i kyrkan. Nyvaknen sträckte jag mig efter mobiltelefonen och hittade numret. "Men hej! Varför ringer du?",

frågade min vän. ”Jag vet inte”, blev mitt svar. Efter en kort stunds tystnad sa min vän allvarligt: ”Jag har precis bestämt mig – nu är det nog! Från och med i dag ska jag sluta gå i kyrkan ... Och så ringer du!!!” Vi inledde en personlig dialog. ”Kan du se hur mycket Herren älskar dig? Han har just bett en av dina vänner att kasta ner ett rep i din brunn och dra upp dig.” Min väns känslor mjuknade sakta.

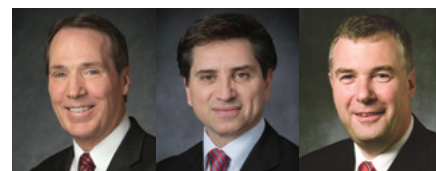
Senare samma sabbatsdag, när jag kom till sakramentsmötet, mötte jag min vän precis innanför entrédörren till kyrkan. Vi gav varandra en

FOTO TEREZ NILSSON

meningsfull, tacksam och hjärtlig kram. Från den sabbatsdagen till i dag har min vän besökt varje sakramentsmöte, tjänat med stor övertygelse i många olika kallelser och delat med sig av sin kärlek till sina syskon i kyrkan.

Jag bär ett orubbligt vittnesbörd om att himlens inflytande finns nära oss. Genom att vara inställda på rätt våglängd kan vi alla få erfara att himlens fönster står öppna för oss. Herrens Ande blåser inte i trumpet eller slår på trumman. Han viskar försiktigt. Det är upp till oss att agera enligt de tysta maningar vi får. ■

Gary B. Sabin   **Massimo De Feo**   **Erich W. Kopischke**

Presidentskapet för området Europa

Den 1 augusti 2019 började äldste Gary B. Sabin verka som ny president för området Europa i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Äldste Massimo De Feo verkar som förste rådgivare och äldste Erich W. Kopischke som andre rådgivare.

Kyrkans förvaltning världen över är indelad i 21 geografiska områden. I dag presiderar presidentskapet för området Europa över 493 970 medlemmar i mer än 1 300 församlingar i drygt 40 länder, samt över 26 missioner och en missionärsskola. Där finns också 15 tempel, antingen i bruk, under uppbyggnad, reovering eller tillkännagivna. Under ledning av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum ska det nya områdespresidentskapet ge andlig och administrativ ledning åt kyrkans ledare och medlemmar i den här regionen.

Läs mer om dessa bröder och deras familjer på kyrkans svenska hemsida: www.jesukristikyrka.se ■

Ett år med *Liahona*

För 90 kronor per år får du en underbar julgåva till dig själv och till andra. Att månatligen få hem *Liahona* som papperstidning är till välsignelse för varje hem.

Gör så här:

Sätt in 90 SEK på bankgiro 5270-5092. Skriv tidningens namn (*Liahona*) och tidningens språk (svenska). Skriv också namn och adress till personen som ska ha tidningen.

Viktig information från distributionscentret:

Det tar tre månader från betalningen tills det första numret av *Liahona* dyker upp.

Man får inte längre en påminnelse när det är dags att förnya prenumerationen.

På baksidan av *Liahona* (Vännen) ser man när ens prenumeration går ut.

För att prenumerationen ska löpa utan uppehåll behöver man göra en ny insättning tre månader innan prenumerationen går ut. ■

BILD: RAMONA CHANTAF

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i *Liahona*. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och aktiviteter.

Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som gått igenom en erfarenhet som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: terez.nilsson@gmail.com ■